GUADALAJARA — IUNIE '70! interviuri, declarații...

Baschet-divertisment pentru Dumitrache, Sătmăreanu și Dumitru... Și dacă Dumitrache reușește să trimită mingea în micuțul coș de baschet, de ce n-ar reuși s-o facă și în... poarta lui Viktor? Să sperăm, zău așa, să sperăm...

(Urmare din pag. 1)

mondial și sînt oferite la tot pasul. În cîteva minute, de pildă, te poți îmbrăca... „El Mundial", arborînd o pălărie tipic mexicană (nu sombrero!), o cămașă sau un veston, toate purtînd o emblemă, un ecuson sau altceva care amintește despre marea confruntare fotbalistică, ce a cotropit pur și simplu viața acestui oraș, înecat într-o luxuriantă vegetație.

O notă de atracție, în plus, o conferă Guadalajarei, în aceste zile calde, marele aflux de turiști. Aceștia au venit să vadă fotbal și nu trăiesc decît pentru fotbal. Mai ales brazilienii. Ei formează grupul cel mai numeros (după cele mai autorizate surse, peste 10.000!) și au adus cu ei maniera de comportare a celebrilor suporteri „cariocas". Încurajați și de simpatia pe care le-o manifestă mexicanii, suporterii sosiți din Rio de Paneiro, Sao Paulo sau Belo Horizonte sînt în permanență un spectacol antrenant și, mai ales, zgomotos. Ei au închiriat mașini, cu care parcurg largile „paseo" ale Guadalajarei. Pe aceste mașini au înălțat drapelul brazilian, steagurile diferitelor echipe de club din marile orașe, pancarte, alcătuind un cortegiu carnavalesc atunci cînd străbat străzile pînă noaptea tîrziu folosind cu exagerare claxoanele sau strigînd mereu ore întregi: „Brasil! Brasil!" Este un spectacol uimitor care atinge punctele culminante în zilele de joc, cînd tribunele stadionului „Monumental Jalisco" par un vulcan infernal, în plină erupție. Mai puțin numeroși, dar și mai sobri, „fans"-ii englezi sînt ușor de recunoscut, după tradiționalele lor jobene, pe care sînt pictate culorile naționale britanice. În oraș comportarea lor este și ea... britanică. În schimb în tribunele stadionului „activitatea" celor 4—5 000 de englezi roșcovani sau blonzi se face din plin... auzită. Ei au, din acest punct de vedere, o perseverență sau, ca să rămînem la termeni pur sportivi, o rezistență la efort demnă de toată lauda!

Acest duel permanent dă un farmec cu totul aparte... monumentalului stadion „Monumental Jalisco". Am simțit nevoia, ca orice adevărați iubitori ai fotbalului, să vizităm o dată măcar acest „templu" al fotbalului fără „machiaj", într-una din zilele de repaus. Este o adevărată bijuterie arhitectonică fiind, fără exagerare, unul din cele mai frumoase stadioane din toate cele cîte am văzut pînă în prezent. Dotat cu cele mai moderne utilaje, stadionul are sub tribunele sale, acoperite de „cozorocul" copertinelor, un veritabil oraș sportiv în miniatură. Vestiare, cabinete medicale, săli de conferințe, săli de masaj, birourile cluburilor din Guadalajara, sediul comisiilor provinciale de fotbal, un club al ziariștilor etc. O mică, cum spuneam, metropolă. Uimitor este faptul că prin ingeniozitatea constructorilor accesul în imensele tribune ale acestui stadion ca și evacuarea lor se fac într-un interval de timp record. Cît fumezi o țigară, ovalul de beton rămîne pustiu etalîndu-și trist „rănile" pe care le lasă, în mod obișnuit, miile de spectatori: sticle goale mii de pahare de plastic (căldura, ce vreți...), pălării de carton turtite (ele plătesc ponoasele ratărilor!). Imediat, însă, începe o febrilă activitate. Sute de îngrijitori muncesc cu îndemînare și în cîteva ore stadionul zîmbește din nou, gata să primească alți oaspeți, gata să fie martorul unor aprige dueluri de galerii, gata să suporte stoic capriciile fără limită ale acestui personaj exploziv care este înfocatul suporter, european, dar îndeosebi sud-american.

O categorie aparte printre vizitatorii de azi ai Guadalajarei sînt ziariștii, comentatorii de radio și televiziune, fotoreporterii. Mereu grăbiți, alergînd de la un hotel la altul, orbi la frumusețile pitorescului peisaj sau surzi la ademenitoarele melodii pe care le revarsă difuzoarele din fața localurilor de zi și de... noapte, ei sînt numai ochi și urechi la fotbal. Locul de întîlnire este hotelul „Fenix", unde se află instalat centrul de presă și unde domnește, în permanență, o febrilă activitate. Știrile zboară din gură în gură, comentariile își schimbă rapid sensul cînd se află ceva de ultimă oră. Pîndind la ușile hotelurilor unde sînt găzduite cele patru formații, gazetarii prind din zbor o vorbă, cîteva cuvinte, în timp ce fotoreporterii, unii peste alții, ca într-o grămadă deschisă la rugby, declanșează blitz-urile, fulgerînd pentru o fracțiune de secundă chipurile vedetelor. Apoi începe agitația. Cuvintele sînt interpretate, răstălmăcite, analizate, stoarse de tot ce ar fi putut ascunde. Spectacolul oferit de această armată de „periodistas" nu este cu nimic mai prejos decît cel oferit de exuberanta galerie braziliană sau de cohorta de amatori de autografe, vînzători ambulanți de amintiri, tineri curioși, avizi de senzațional, gata să rupă o bucățică din pantalonii lui Pele sau să obțină imposibilul adică, eventual, un fir de păr de la Bobby Charlton!...

Aceasta este Guadalajara în zilele lui „El Mundial '70". Pentru 560 de minute de fotbal, cît însumează cele 6 partide programate în grupa C, orașul trăiește intens 12 zile cu ore de carnaval, cu ore de muncă, cu minute de groază sau de bucurie, cu vizite și recepții, ce se înlănțuiesc într-un ritm trepidant. La „Gran Hotel", delegația României a primit vizita guvernatorului provinciei Jalisco, același care joi seara a oferit o recepție ziariștilor. Reprezentanții presei au făcut vineri, de asemenea, o vizită la una din celebrele distilerii de „tequila" din apropierea Guadalajarei care a lăsat amintiri neplăcute doar celor... suferinzi de stomac.

Toată lumea a primit aci oaspeții cu căldură, cu multă ospitalitate. Cel mai mult simțim acest lucru, aceia dintre noi, care nefiind cazați la hotel, din lipsă de locuri, sîntem găzduiți pe la diferite familii, în sînul cărora ne simțim ca acasă.

BERGMARK ÎN FAȚA DILEMEI: ITALIA SAU NU?

Ovar Bergmark, tînărul antrenor al echipei Suediei, declara înaintea meciului echipei sale cu Italia: „Cred că noi avem posibilitatea de a ne califica, fără a fi însă categoric în această privință. Pentru noi stilul echipei Uruguayului va fi dificil de contracarat, tocmai pentru că și noi evoluăm într-un stil analog. După părerea mea „echipa celestă" va cîștiga grupa. Cred că italienii vor eșua în fața Suediei. De fapt, Italia n-a bătut Suedia decît o singură dată... la 1 iulie 1912!" Iată, însă că italienii cu Riva în formație („Riva este un jucător excepțional" — a declarat același Bergmark) a reușit ceea ce nu credea antrenorul suedez: victoria (1—0). Intuind, totuși, că o asemenea alternativă ar putea interveni, Ovar Bergmark și-a lăsat o portiță de scăpare „Dacă italienii reușesc să-și asigure calificarea în sferturile de finală, ei pot să intre definitiv în posesia Cupei „Jules Rimet".

Să recunoaștem că Bergmark dă niște pronosticuri „à la Pithia"...

La 23 iunie, MECI ÎN BENEFICIUL CALAMITAȚILOR DIN PERU

În urma unei cereri, înaintată — pe cale oficială — de Federația mexicană de fotbal, sir Stanley Rous examinează, în prezent, posibilitatea programării unui joc de mare atracție, la 23 iunie, în beneficiul victimelor calamităților naturale din Peru.

Ideea respectivă a fost primită cu multă căldură de oficialitățile și ziariștii „El Mundialului", dar pînă la această oră datele definitive ale întîlnirii amintite — vor juca echip naționale sau o reprezentativă „mozaic" împotriva noilor campioni ai lumii? — nu au fost încă stabilite.

Două din vedetele lotului suedez: Ove Kindvall (stînga) și antrenorul Ovar Bergmark

H. H. ȘI TOM DOCHERTY DESPRE ECHIPA ROMÂNIEI

După ce refuzul acreditării lui Helenio Hererra ca ziarist la campionatul mondial din Mexic a avut un larg ecou, dar și o undă de scandal, celebrul antrenor al lui A.S. Roma a ajuns, totuși, la fața locului. Și fără a renunța de fel la intențiile sale inițiale, cu hotărîrea care îl caracterizează, „magul" italian a devenit comentatorul cotidianului „El Occidental", unde deține o rubrică permanentă pe durata supremei competiții a fotbalului mondial

În această calitate, care-l obligă să aibă în vizor nu numai Squadra Azzurra (la conducerea căreia nu s-a putut afla la această nouă încercare de a intra în posesia definitivă a Cupei „Jules Rimet"), ci toate principalele favorite ale ediției mexicane. H. H. a fost prezent în tribuna stadionului Jalisco din Guadalajara, la partida inaugurală a grupei C, dintre Anglia și România. Și aprecierea sa pe marginea comportării echipei noastre este foarte severă: „România, spre deosebire de Cehoslovacia (nu știm dacă H. H. a vizionat și partida Cehoslovacia — Brazilia, sau a optat pentru Italia — Suedia de la Toluca... — n.n.) a decepționat. A jucat la fel ca și cluburile mici atunci cînd acestea se știu învinse dinainte, adică, cu toți jucătorii în liniile dinapoi, mai puțin Dumitrache care este un jucător foarte bun, dar un tip fragil. Fotbaliștii români au reținut, majoritatea timpului, balonul cu pase laterale și înapoi, așteptînd un providențial meci nul, sau o victorie obținută pe contraatac. Cred că echipa României nu va ajunge departe la actuala ediție a campionatului mondial, cu toate că se poate întîmpla o minune, așa cum aceasta poate veni din partea oricui. Dar într-un campionat mondial nu se poate juca astfel".

În schimb, britanicul Tom Docherty, un alt antrenor celebru și nu mai puțin discutat decît confratele său italian, acum conducător tehnic al reprezentativei Portugaliei, deci tot un „neutru", are o părere mai nuanțată: „Victoria englezilor este meritată fiindcă au jucat mai ofensiv. Echipa României pe care o văd acum pentru prima dată, a evoluat într-o manieră colectivă, a dovedit că posedă știința paselor, dar n-a dovedit curajul necesar abordării unei partide cu miză chiar în fața unei echipe cu carte de vizită superioară, cum este cea a campionilor mondiali en titre. Cred că atacanții echipei României nu s-au angajat direct spre poarta lui Banks chiar atunci cînd ar fi putut, și ar fi trebuit s-o facă, cu decizie și dezinvoltură. Dumitrache, un exemplu în acest sens, este un jucător de clasă dar nu se angajează direct spre poartă, preferînd excesul de dribling în loc să-și asume șutul decisiv".

COCTAIL LA „GRAN HOTEL"

Joi seara, la „Gran Hotel", delegația română a oferit un coctail în cinstea unor personalități ale vieții sportive din Guadalajara. Au fost prezenți, între alții, ing. Enrique Ladron de Guevara, președintele Comitetului de organizare a grupei a III-a a campionatului mondial, director al clubului „Guadalajara", Felipe Zetter, președintele clubului „Atlas" și al cluburilor sportive din întregul stat Jalisco, Paco Torne, președintele clubului „Oro", precum și Carlos Castaneda, Aurelio Cortes Diaz și Enrique Aceves — membri ai comitetului local de organizare al lui „El Mundial".

Oaspeții s-au întreținut, într-o atmosferă prietenească cu conducătorii delegației române, în frunte cu președintele federației, Mircea Angelescu.

În aceeași seară, la salonul ambasadorilor din Palatul guvernamental, dl. Francisco Medina Ascensio, guvernatorul statului Jalisco, i-a invitat pe gazetarii acreditați la Guadalajara la o scurtă recepție.

Dermendjiev deschide scorul în meciul cu Peru și — paradoxal — drama Bulgariei începe! Azi, la Leon, elevii lui Boșkov aruncă în luptă ultimele speranțe. Totul depinde de „răspunsul" lui Uwe și compania...

GUILLERMO CANEDO — CANDIDAT LA PREȘEDINȚIA F.I.F.A.!

O știre de ultimă oră: la Congresul F.I.F.A. care va avea loc la Ciudad de Mexico, în ziua de 23 iunie, s-a anunțat oficial că președintele Federației mexicane de fotbal, Guillermo Canedo, își va depune candidatura la președinția Federației Internaționale de Fotbal Asociație.

Cu toate acestea, în cercurile de presă ale campionatului mondial se dă ca aproape sigură realegerea în funcția de președinte F.I.F.A. a lui sir Stanley Rous, în virtutea faptului că majoritatea organismelor regionale, ca U.E.F.A. (Uniunea europeană de fotbal) și CONCACAF (Confederația de fotbal a Americii Centrale și a Caraibilor) i-au acordat, aprioric, credit actualului președinte, pînă la Congresul din 1974.

CERTIFICATE „ALBE" LA CONTROLUL ANTIDOPING

După cum se știe, 10 jucători au fost supuși, pînă acum printr-o alegere întîmplătoare, rigorilor controlului antidoping.

Socotind că nici unul dintre fotbaliștii testați nu a folosit substanțe stimulatorii, comisia medicală F.I.F.A. a eliberat 10 certificate „albe", iar secretarul general al comisiei, dr. Helmuth Kaeser, a declarat: „Jucătorii Mexicului, U.R.S.S., Angliei, României, Uruguayului, Israelului, Perului și Bulgariei n-au folosit, cu certitudine, nici un fel de stimulente!"

„El Informador": „BUCURIE ÎN ÎNTREAGA BRAZILIE!"

Sub acest titlu, ziarul „El Informador" inserează, în numărul său de vineri seara, o spumoasă corespondență primită din Rio de Janeiro. Reproducem și noi cîteva secvențe:

„După meciul cu Cehoslovacia, cele mai zgomotoase carnavale braziliene păreau un model de liniște și ponderație pe lîngă entuziasmul popular cu care întreaga țară a sărbătorit victoria asupra Cehoslovaciei.

După o noapte de sărbătoare, de super-carnaval, dedicat succesului de la Guadalajara, locuitorii din Rio, „los cariocas", au ajuns la lucru cu întîrziere, cu cearcăne la ochi, dar cu surîsul pe buze... În noaptea victoriei, la Rio de Janeiro nimeni nu a dormit, majoritatea populației aflîndu-se pe străzi, în defilări zgomotoase și pline de culori, cu o revărsare de tinerețe extraordinară, purtînd ca podoabă steagurile tuturor cluburilor locale. Automobilele au claxonat încontinuu, iar oamenii au petrecut noaptea cîntînd, dansînd și bînd.

Cei care au rămas în casele lor au participat, vrînd-nevrînd la imensul festival, deoarece a dormi la Rio în noaptea amintită presupunea prea multă voință... Vacarmul a început cu nenumărate petarde care au salutat primul gol egalizator. Gălăgia nu s-a terminat pînă dimineața, cînd străzile păreau împodobite cu un covor de confeti, lansate de la ferestre asupra paradei de automobile. La ferestre mai atîrnau încă drapelele marilor cluburi ale fotbalului brazilian..."

Adăugind că scene asemănătoare au avut loc în toate orașele braziliene, ne întrebăm — mai în glumă, mai în serios — ce se va întîmpla în cazul în care brazilienii vor repurta victoria finală?!

ANGLIA — BRAZILIA DOMINĂ „AFIȘUL" ZILEI...

(Urmare din pag. 1)

sîntem aproape siguri — atît cît ne permit pronosticurile s-o facem — că ei vor izbîndi în partida cu modeștii salvadorieni

★

La Toluca, Suedia, outsiderul grupei, dominată, se pare, de Italia și Uruguay, trebuie să cîștige neapărat întîlnirea cu Israelul, ceea ce, recunoaștem, n-ar fi decît o confirmare a calculelor hîrtiei...

În ceea ce privește cele două formații, trebuie să spunem că ele sînt înconjurate de o surprinzătoare tăcere, și că însuși Ovar Bergmark — tînărul și vorbărețul antrenor suedez — s-a limitat să declare că „echipa mea nu poate pierde meciul de astăzi".

★

La Leon, în grupa a IV-a un meci derby: Bulgaria — R.F.G

Cînd scriem derby ne gîndim, înainte de toate, la faptul că ziua de astăzi reprezintă ultima șansă pentru fotbaliștii bulgari, căci pentru Boșkov și elevii săi — serios zdruncinați de răsturnarea de scor din meciul cu Peru — partida cu R.F.G. poate însemna, în caz de victorie, reluarea luptei pentru calificare, în timp ce pentru Seeler și compania ar mai rămîne — ca ultimă soluție — întîlnirea cu Peru.

Ultimele vești din cele două tabere: Bulgaria nu-l va putea folosi pe Bonev (ruptură de mușchi), iar vest-germanii vor juca — după mărturisirile dr. Wilfred Gerhardt — cu Seeler și Müller, ușor contuzionați, dar fără Hottges.

Intenționat, am lăsat la sfîrșit „marele șoc" de la Guadalajara, întîlnirea dintre fosta și actuala campioană a lumii, confruntarea fotbalistică dintre două stiluri, două continente, două ambiții.

Aici, speculațiile pe marginea acestei partide nu contenesc, în ciuda faptului că se apreciază că rezultatul ei nu este unul decisiv, ambele echipe avînd șanse considerabile să se califice.

Nu ne rămîne altceva de făcut decît să cităm, pe de o parte, tăcerea (diplomatică) a englezilor — sir Alf Ramsey a refuzat orice declarație! — și părerile fotbaliștilor și antrenorilor brazilieni.

Astfel, dacă Pele declara că jocul pe care-l vor desfășura împotriva Angliei va fi cu totul altul decît acela realizat împotriva Cehoslovaciei, antrenorul Zagalo mărturisea, în „El Diario Deporte", că va trimite în teren „11"-le din primul meci, accidentarea lui Gerson nefiind o problemă deosebită, mijlocașul fiind deja apt de joc.

Cel mai circumspect membru al delegației braziliene s-a dovedit fostul antrenor Aimoré Moreira: „Îmi este greu să indic favoritul acestui meci! Englezii sînt mai „tari" și foarte duri în efectuarea marcajului, din care cauză brazilienii vor trebui să se dovedească foarte abili în manevrele tactice de atac".

Din tabăra engleză o singură veste: cazul Bobby Moore, declara Arturo Caparosa, consilier al Ambasadei columbiene din Mexic, a fost definitiv încheiat.

În rest, toată lumea așteaptă cu sufletul la gură confruntarea dintre imaginația sud-americană și „mașina de pase" a lui Alf Ramsey.

Vom trăi și vom vedea...

Vă mai amintiți? Primul meci din turneul final al C.M. din 1966 s-a terminat exact cu același rezultat ca meciul de deschidere al actualei ediții a Cupei Jules Rimet: 0—0. În 1966 rezultatul a fost consemnat în meciul Anglia — Uruguay. De data aceasta în întîlnirea Mexic — U.R.S.S. În 1966, Anglia și-a adjudecat Cupa Rimet. Oare în 1970, Mexicul...?

●

Cunoscutul cîntăreț de muzică ușoară Sacha Distel este un vechi și bun prieten al lui Bobby Moore. Ei au participat împreună la o serie de programe de televiziune și de atunci s-a statornicit între ei o frumoasă prietenie. În legătură cu straniul episod al furtului brățării de aur în care a fost implicat Moore, cîntărețul francez a declarat că este ferm convins de nevinovăția fotbalistului englez.

●

Poreclele sînt destul de frecvente în lumea sportului. Ziariștii participanți la C.M. au notat pe carnetele lor o serie impresionantă de supranume date jucătorilor care evoluează acum pe terenurile din Mexic. Juan Fernandez, portarul Salvadorului, este numit de suporteri „Caracatița", lui Iașin i se spune „Păianjenul negru", extremei mexicane Aaron care posedă, se pare, o viteză remarcabilă, i s-a dat porecla de „Bicicleta". Probabil că indiscreția confraților aflați în Mexic nu a ajuns pînă la lotul României. Ar fi descoperit în el pe Tamango, Corsarul etc.

●

F.I.F.A. a adus în Mexic o echipă de operatori care au sarcina să filmeze toate greșelile comise DE jucătorii englezi și ASUPRA jucătorilor englezi. Filmul va constitui argumentul vizual al unei conferințe despre jocul dur în fotbal.

●

Presa mexicană a inserat în coloanele consacrate Mundialului o știre care îl privește pe antrenorul naționalei cehoslovace. Se spune că, *după terminarea acestei competiții, Josef Marko va renunța la funcția de antrenor al lotului reprezentativ.* S-a și dat numele probabilului său succesor: Rudolf Vytlacil, care a dus echipa Cehoslovaciei pe locul doi în ediția din 1962 a C.M., la Santiago de Chile.

●

Arbitrii de meciuri internaționale nu au alte mijloace de a se face înțeleși de jucători decît fluierul și gesturile? Se pare că nu este chiar așa. Din actualul lot de arbitri ai jocurilor din Mexic, trei se impun în mod deosebit prin cunoștințele lor lingvistice: egipteanul Ali Kandil care vorbește araba, franceza, engleza și rusa, austriacul Marschall care cunoaște germana, maghiara, romăna și franceza. Poliglotul nr. 1 al cavalerilor fluierului este însă Abraham Klein (Israel) care se poate exprima în ivrit (ebraica modernă), engleză, franceză, germană și maghiară...

●

Franz Beckenbauer a făcut fericit un mic „Juanito" care vindea gumă de mestecat la intrarea unui magazin din Leon. Fotbalistul vest-german cumpărase în acest magazin cîteva bluze și cămăși pentru sine și familia sa. Văzînd cămașa veche și pătată a micuțului vînzător, Beckenbauer l-a dus în magazin și i-a cumpărat o cămașă... Cămașa fericitului „Juanito".

●

Exemplul lui Pele este urmat... Se știe că faimosul jucător brazilian a promis că va dona bocancii săi Muzeului național al încălțămintei din Leon. Alți doi participanți la actuala ediție a C.M. au comunicat direcției muzeului că vor face același lucru: Beckenbauer și Petăr Jekov. Cine va mai urma?...

●

Președintele F.I.F.A. sir Stanley Rous, a vizionat pînă acum patru meciuri în tribuna stadioanelor respective: Mexic — U.R.S.S., Peru — Bulgaria, Italia — Suedia și Uruguay — Italia. În zilele următoare președintele forului fotbalistic va fi prezent la întîlnirile Brazilia — Anglia (Guadalajara, 7 iunie), R. F. a Germaniei — Peru (Leon, 10 iunie), Belgia — Mexic (Ciudad de Mexico, 11 iunie).

agențiile internaționale de presă transmit...

United Press International

IN BRAZILIA, NUMAR DE CERERI RECORD PENTRU TURIȘTI CARE VOR SA ASISTE LA O FINALA A ECHIPEI LOR

Formidabila victorie a Braziliei asupra Cehoslovaciei, punînd capăt, în maniera cea mai netă, zvonurilor despre o posibilă decădere a sud-americanilor, a umplut de bucurie milioanele de suporteri ai echipei lui Pele. Întreaga Brazilie crede acum în șansele unui al treilea triumf într-un turneu final. Agențiile de călătorie din Rio și Sao Paulo sînt asaltate de nenumărate cereri ale acelorași suporteri care, cu numai o săptămînă înainte, nu credeau că este cazul să facă o călătorie în Mexic. Acum, ei se pregătesc să vină să încurajeze echipa Braziliei în... finala de pe stadionul Azteca. Reprezentanții agențiilor de călătorie din Ciudad de Mexico se așteaptă la o adevărată maree de suporteri brazilieni.

PAUL DENIZE — trimis special al agenției France Presse

CEL DE AL 23-LEA PARTICIPANT LA MECIUL BRAZILIA — ANGLIA SE PREGATEȘTE CU ASIDUITATE

Acum, cînd bursa pronosticurilor cunoaște un record de efervescență, cînd suporterii își pregătesc vocile, iar jucătorii se antrenează departe de tumult, al 23-lea participant la meciul Anglia-Brazilia se antrenează cu multă rîvnă. Ați ghicit, desigur, că este vorba de conducătorul de joc, care știe că îl așteaptă o sarcină de mare răspundere. Abraham Klein, primul arbitru israelian chemat să conducă vreodată o partidă atît de importantă ca cea dintre teamurile Braziliei și Angliei, are 36 de ani, este blond, are o conformație atletică și o înălțime de 1,76 m. Detalii suplimentare: este un arbitru poliglot, vorbind limbile maghiară, engleză, germană și descurcîndu-se în limba franceză.

S-a născut la Budapesta, iar de 20 de ani locuiește la Haifa.

France Presse

ASTROLOGII IN DERUTA...

Semnele și conjuncturile astrale nu erau deloc favorabile brazilienilor, cu numai cîteva zile înainte, cînd diverși astrologi n-au lăsat — în... prezicerile lor — decît un minimum de șanse elevilor lui Zagalo.

După surprinzătoarea demonstrație făcută de fotbaliștii brazilieni în fața echipei Cehoslovaciei — cînd specialiștii înșiși au recunoscut că „îngropaseră" prea iute pe brazilieni, pe care mulți dintre ei nu-i vedeau printre favoriți, — aceiași astrologi, care, în funcție de semne cerești și conjuncturi astrale prezisese eșecul echipei braziliene, vorbesc acum despre o sensibilă modificare a acelorași conjuncturi astrale devenite ulterior mult mai favorabile lui Pele și colegilor săi de echipă.

Comentariile agențiilor internaționale de presă ne-au fost furnizate de AGERPRES